

Sondringen imellem betalings- og hævetransaktioner er således af delvis fiktiv karakter, og afgrænsningen kan give anledning til tvivl.

Under hensyn til den praktiske anvendelse af betalingskort, der ikke længere gør en sondring mellem betalingstransaktioner og hævetransaktioner hensigtsmæssig, foreslås lovens anvendelsesområde fastlagt således, at det også omfatter hævekort og hævetransaktioner generelt.

Kort, der alene kan anvendes til at hæve penge hos kortudsteder, udstedes kun af pengeinstitutterne, herunder den nye Girobank og kan anses som en art elektroniske bankbøger. Såfremt hele loven gøres anvendelig på sådanne rene hævekort, vil det indebære en vidtgående regulering af kundeforholdet. Det foreslås derfor, at alene ansvars- og tabsbegrænsningsreglerne i lovens kapitel 5 skal gælde for disse kort.

Til nr. 3 og 4

Da loven blev vedtaget i 1984, var begreberne kortudsteder, kortindehaver og betalingsmodtager nye og uden præcist indhold. Det var dengang nødvendigt at definere begreberne i lovteksten. Der skønnes ikke at være behov for at opretholde disse definitioner.

Samtidig er det præciseret, at kravet om forretningssted her i landet fraviges i tilfælde af internationale forpligtelser, herunder EØF-traktatens art. 59 og 60 om tjenesteydelser.

Til nr. 5, 6 og 7

Den gældende lovs kapitel 2 indeholder bestemmelser om, at kortudstederne skal anmeldes til og registreres hos forbrugerombudsmanden.

Formålet med registreringen har været at sikre, at offentligheden på en nem og overskuelig måde kunne gøre sig bekendt med de enkelte betalingssystemers indretning og forretningsbetingelser samt danne grundlag for forbrugerombudsmandens tilsyn.

Førelsen af registeret har været ressourcekrævende. Hertil kommer, at offentligheden kun i meget begrænset omfang har gjort brug af registeret.

Registreringsbestemmelserne foreslås derfor ophævet, hvorimod anmeldelsesreglerne opretholdes af hensyn til forbrugerombudsmandens tilsyn med betalingssystemerne.

Aktuelle og potentielle kortindehavere vil efter reglerne i lov om offentlighed i forvaltningen kunne opnå indsigt i anmeldelserne.

Samtidig præciseres det, at anmeldelse til forbrugerombudsmanden ikke indebærer godkendelse af

det anmeldte, samt at betalingssystemer ikke må tages i brug, forinden anmeldelse har fundet sted.

Til nr. 8

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 9

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs § 11, stk. 1 og stk. 3.

Til nr. 10

Lov om betalingskort m.v. indeholder flere bestemmelser, hvorefter industriministeren og forbrugerombudsmanden kan fastsætte regler om bestemte forhold. Loven om betalingskort indeholder i modsætning til markedsføringsloven derimod ikke adgang for industriministeren til generelt at give forskrifter om lovens administration. De regler, der i medfør af markedsføringsloven er udstedt om denne lovs administration, har vist sig at være hensigtsmæssige. Det foreslås derfor, at industriministeren kan fastsætte regler om betalingskortlovens administration i lighed med bekendtgørelsen i henhold til markedsføringsloven. Sådanne regler kan omhandle en opregning af områder, der særligt skal føres tilsyn med.

Til nr. 11

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 12

Betalingskortudvalget er et rådgivende udvalg under forbrugerombudsmanden og skal bistå denne ved administrationen af betalingskortloven. I de senere år har forbrugerombudsmanden ikke fundet det samme behov som ved lovens gennemførelse for at forelægge sager for udvalget, da der ikke længere er tale om et nyt område. Ved behandlingen af mere principielle sager vil forbrugerombudsmanden fortsat kunne indhente udtalelser fra interesseorganisationerne. Det foreslås derfor, at udvalget ophæves.

Forslaget til ny affattelse af lovens generalklausul er foretaget for, at det klarere skal fremgå, at det er kortudsteder - ikke tilsynsmyndigheden - der har ansvaret for driften af et betalingssystem. Det er kortudstederne, der står for udviklingen af systemerne og råder over mulighederne for at gøre systemerne så sikre som muligt.

Stk. 2 og 3 svarer til den hidtidige § 10, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3.

Til nr. 13

Ændringen er af redaktionel karakter.